

[Poul Nødgaard]

ud fra, at statsministeren i denne sag vil vise sin åbenhed og lægge de papirer på bordet, som der her tales så meget om. Og det regner jeg med sker i løbet af eftermiddagen!

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg synes egentlig, hr. Thor Pedersens sammenligninger bliver mere og mere dramatiske. Først var det østeuropæiske centralistiske stater, som nu ikke længere eksisterer. Og da det ikke helt passede til temperamentet, så skal jeg opleve i dag, at mit eget temperament og min måde at svare på bliver sammenlignet med – var det rockere i København? Hørte jeg rigtigt? Det var rockere.

Ja, besynderligt er det jo, men det er jo også på mange måder en ny situation for hr. Thor Pedersen at være i. Som jeg allerede sagde under redegørelsesdebatten: Det er svært at vænne sig til oppositionsrollen. Det var vi jo 10½ år om at gøre; det tog lang tid, det kan jeg berolige hr. Thor Pedersen med.

Må jeg så i øvrigt som svar på spørgsmålet sige: Jeg har ikke selv set det meget omtalte mediepapir, og det har jeg bevidst ikke ønsket, fordi jeg bevidst fra start af, da jeg så det omtalt – og klart over for pressen så sent som i går – har præciseret, at den type af mediepolitiske meldinger ikke er regeringens, ikke er min. Og derfor har papiret ikke interesse for mig. Det har heller ikke interesse for regeringens politik.

Det, der må være interessant for hr. Thor Pedersen i hans nye rolle, må være at vide: Hvad er egentlig regeringens politik? Og så sent som i går gav jeg udtryk for, at det drejer sig om åbenhed og et tillidsfuldt forhold til pressen, og for de enkelte ministre og mig selv gælder det om at få en mindst lige så stor åbenhed i samarbejdet med pressen, som den forrige regering gav udtryk for og praktiserede, og helst endnu større.

Så jeg må sige til hr. Poul Nødgaard, at jeg har faktisk ikke papiret. Det er muligt, det kan skaffes, men oprigtig talt: Er det så interessant, når det ikke er regeringens politik, og er det så interessant, når det alene har baggrund i, at nogle flittige medarbejdere på et vist tidspunkt syntes, at de skulle inspirere regeringen? Jeg er sikker på, at også den forrige regering har fået masser af gode råd, og at den ikke fandt, at alle rådene var lige nyttige. Sådan er det også i det-

te tilfælde, så skal vi nu ikke afdramatisere sagen og vænne os til, at den nye opposition naturligvis også må pålægge sig selv at koncentrere sine kræfter om det, der er det centrale, ligesom vi gjorde. Det skal være et godt råd fra mig.

Thor Pedersen (V):

Jeg vil for god ordens skyld sige til statsministeren, at jeg sammenligner altså af gode grunde og retlige grunde og retfærdighedsgrunde ikke statsministeren med en rocker, men jeg sagde, at statsministeren var en lige så hård benægter, som man kunne opleve det i rockermiljøet, og at det kunne være lige så svært at trække sandheden ud af statsministeren, når man ser på de udsagn, som statsministeren er kommet med i de senere dage vedrørende dette papir.

Så vil jeg lige spørge til begrebet åbenhed: Er det ikke pressen, der skal være med til at definere begrebet åbenhed? Er det ikke de sager, som pressen ønsker at undersøge, der er prøven på regeringens og ministrenes åbenhed? Hvis pressen eller Folketinget eller Folketingets medlemmer spørger om noget, man har interesse i, skal begrebet åbenhed så alene defineres af statsministeren, så kun det, som statsministeren mener er interessant, bliver lagt frem? Jeg synes, at hr. Poul Nødgaard rejste et helt relevant spørgsmål, for hvis man vil vise åbenhed, lægger man det materiale frem, som pressen eller medlemmerne af Folketinget ønsker at se, hvis man i øvrigt ikke har noget at skjule.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg vil godt lige sige til statsministeren, at det er jo en nydelig habit, statsministeren har på i dag, men jeg synes, at statsministeren skulle være lige så godt klædt på til debatten, som han er i selve tøjet. Det ville jeg gøre, hvis jeg var statsminister og skulle besvare nogle spørgsmål, der angik nogle ganske specifikke papirer. Det er uforståeligt for mig som folketingsmedlem, at selv om statsministeren ikke har interesse i de pågældende papirer, har han end ikke gjort sig den ulejlighed at se dem igennem, så han er forberedt til diskussionen her.

Og jeg vil endnu en gang spørge statsministeren: Vil statsministeren sørge for, at det pa-